

Farní měsíčník

Září 2022 ● číslo 9 ● 27. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

„Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek. Dopřává mi odpočívát na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod.“ (Ži 23, 1 - 2)

VÁCLAVŮV ODKAZ

Naproti Národního muzea v Praze na stejnojmenném náměstí stojí pomník sv. Václava. Je pozoruhodný. Není marné postát v jeho blízkosti a hledat odpověď, proč umělec pojal sv. Václava právě takto. Vznešený, neohrožený kníže, obklopený českými světcí, který je podle tradice ochráncem země české, a proto k němu s důvěrou voláme: „Svatý Václave, vévodo české země, kníže náš, pros za nás Boha...“ Není jednoduché přidat k bojovníku na koni i takové atributy, jakými jsou zbožnost a horlivost pro Boží království. Pán Ježíš asi nikdy neseděl na koni, nejvýš na oslátku, v ruce neměl kopí ani helmu na hlavě, neměl knížectví, neměl dům, neměl, kde by hlavu složil... Byl chudý, a přesto stále může všem obdarovávat. Umělci jej často zobrazují přibitého na kříži, umírajícího z lásky. Právě v této podobě je v našich přibytích, tak ho máme celý život před očima, ne jako dekoraci, ale Spasitele, který dal život za každého z nás. Učil nás jdoucí do krajnosti. Proto následovat Krista není vždy snadné. Jak to asi bylo v době svatého Václava? Padesát let po smrti sv. Václava bylo pro biskupa sv. Vojtěcha

nedosažitelné, aby dokázal přesvědčit věřící, že muž nemá žít s více ženami, že nelze křesťany prodávat do otroctví, že máme změnit své smýšlení. Denně se trápil, že pohanské návyky nelze snadno odstranit. Náboženská nevzdělanost byla obrovská, ostatně to vidíme kolem sebe i dnes. Kdo uvěřil v Krista a zamiloval si ho, byl svým okolím považován, a to také určilo i osud sv. Václava. Lišil se příliš. Na rozdíl od svého bratra Boleslava neuměl používat násilí. Diktátorům se vládne dobře, když toho, kdo jim stojí v cestě, zlikvidují. Asi se domnívali, že s Václavem by nemohli jít do války, jako by právě válka byla to podstatné pro řádný chod dějin. I v den své smrti pospíchal sv. Václav ráno na modlitbu sám. Nad tím se dnešní dějepisci usmívají. Na cestě za Pánem byl tak sám, že nebylo koho volat na pomoc, když osudného dne, byl při cestě do kostela přepaden. Počkali na něj, dveře kostela zavřené, ubili ho na místě. Cesta k vládě byla připravena pro bratra Boleslava.

Život nás denně staví do situací, kdy se musíme rozhodovat mezi dobrem a zlem, životem a smrtí. V tomto smyslu vytvořil autor Myslbek sv. Václava velmi dobře,

jako vítěze nad zlem. V jeho blízkosti tušíme přítomného Pána Ježíše, který ho doprovázel. Jemu sv. Václav oddaně a horlivě sloužil. Oddaně sloužit Pánu Ježíši je odkaz sv. Václava budoucím, a to znamená i nám, zvláště když náš kostel je sv. Václavu zasvěcen a je patronem naší farnosti. Sv. Václave, oroduj za nás.

o. Richard

DUCHOVNÍ SLOVO

REPREZENTUJ JEŽÍŠE I V ZAMĚSTNÁNÍ

„Vy jste sůl země; ... Vy jste světlo světa.“ (Mt 5,13-14)

Vědí lidé, s nimiž pracuješ, že patříš Kristu a následuješ ho? Co si myslí o tvém postoji k lidem s autoritou? A co spolupracovníci, které máš na starosti, jsi k nim kritický, nebo je chválíš? Jak jsi na tom s dodržováním termínů? Chodíš do práce včas a pracuješ tam na sto procent? Snažíš se v zaměstnání o osobní růst a odvádíš dobrou práci? Jinými slovy, reprezentuješ Ježíše i v zaměstnání? Když o tom začneš takhle uvažovat, může se stát, že něčí názor na věčnost může záviset na tom, jak reprezentuješ Krista svou prací. Dnes je možná příliš nezajímají Boží věci, o nichž jim říkáš. To se ale může během okamžiku změnit. Když je postihne životní krize, jako je smrt v rodině, rozvod, nemoc nebo ztráta zaměstnání, hledají někoho, kdo má skutečně odpovědi. Tehdy mohou vyhledat tebe, člověka, kterého kdysi „hodili do ohnivě pece a líví jámy“, protože nikdo jiný pro ně nemá odpovědi, které fungují. Ježíš řekl: *„Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbuďte chuti, čím bude osolena? ... Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen... Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích“* (Mt 5, 13-16).

Slovo pro každý den

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – ČERVENEC A SRPEN 2022

Sezdání byli:

David Zícha (Nedašova Lhota)
a Lenka Juřenčáková (Štítná)
Patrik Pacík (Brumov)
a Kristýna Frýželková (Brumov)

Pokřtěni byli:

Jakub Skuček
Václav Alois Bartozel
David Maniš

Pohřbeni byli:

Anna Šerá (87 let)
Jaroslav Novosad (75 let)
Aloisie Vilímková (88 let)
Josef Lysák (69 let)
Anděla Nováková (81 let)
Ludmila Macháčová (77 let)
Zdeněk Hrnčířik (69 let)

Bylo:

- V prázdninovém čase středeční mše sv. v 7. 30 hod.
- Mše sv. v kostele na sv. Cyrila a Metoděje
- Tábor Dobrý Pastýř v Malence
- Mše sv. u hasičské zbrojnice v Bylnici - svěcení hasičské Tatry 815 a Nissana Pitfindera
- Fatimské pobožnosti
- Pěší pouť na Svatý Hostýn
- Mše sv. u kapličky sv. Anny
- Celostátní setkání mládeže v Hradci Králové
- Scholkovo-ministranský tábor
- Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

Bude:

- 1. 9. mše sv. v 18. 00 hod. na zahájení školního a katechetického roku
- 4. 9. mše sv. v 10. 30 hod. na poděkování za úrodu „Dožínky“
- 8. 9. svátek Narození Panny Marie
- 9. 9. – 11. 9. kurz Filip pro biřmovance na Velehradě
- 12. 9. památka Jména Panny Marie
- 13. 9. Fatimská pobožnost – mše sv. v 16. 00 hod.
- 15. 9. památka Panny Marie Bolestné
- 17. 9. děkanátní pouť za rodiny a nová kněžská a řeholní povolání na Velehradě
- 26. 9. adorační den farnosti
- 28. 9. Slavnost sv. Václava - v 7. 30 a 10. 00 hod. „hodová mše sv.“

Mše sv. u hasičské zbrojnice

PROGRAM DENNÍHO STACIONÁŘE

- 7. 9. Zahájení školního roku s kytařou v 9.30 hod.
- 14. 9. Společenská hra BINGO v 9.30 hod.
- 19. 9. Mše svatá v Denním stacionáři v 9.30 hod.
- 29. 9. Pečení koláčů v 9.30 hod.

Mše sv. v Pruském

PĚŠÍ POUŤ DO PRUSKÉHO

V sobotu 25. 6. se uskutečnila celodenní pěší pouť z Brumova do Pruského u příležitosti svátku Neposkvrněného srdce Panny Marie. Po ranní mši sv. přes 30 poutníků vyrazilo směr Holý vrch a dále přes Vršatec až do Pruského. Pouť byla ukončena mší sv. v kostele sv. Petra a Pavla. Při té příležitosti o. Emil poděkoval za 20 let od kněžského svěcení, které měl právě v tomto kostele.

K Vašemu vysvěcení na kněze Vám, otče Emile, přejeme a vyprošujeme dary Ducha svatého, které ke své kněžské službě potřebujete a ostatní Boží milosti pro duši i pro tělo. Matka Boží ať je i nadále Vaší přímluvkyní a ochránkyní. Trojjediný Bůh kéž Vám do dalších let služby dává své požehnání.

Za Vaše působení v naší farnosti jménem farníků děkuje redakce Farního měsíčníku.

FARNÍ TÁBOR DOBRÝ PASTÝŘ

Ve dnech 11. – 15. 7. 2022 proběhl v naší farnosti příměstský křesťanský tábor pro děti od 3 do 6 let na téma „Dobrý Pastýř“. Děti se mohly formou hry a zážitku seznámit s různými evangelijními podobnostvými, která jim přiblížil každý den jiný host.

První den jsme sadili hořčičná semínka, druhý den jsme zamísili kvásek a pekli pečivo, třetí den jsme navštívili stádo oveček a hledali ty ztracené, čtvrtý den jsme prožili v kostele s panem farářem a poslední den jsme si cestou na hrad zopakovali všechno, co jsme se naučili, odměnou nám pak byl nalezený poklad.

Celkem se tábora zúčastnilo 11 dětí, o které se staral tým organizátorů se zájemem v RMC Malenka, odkud jsme vycházeli za programem. Děti byly velmi šikovné, výborně spolupracovaly, každý den si odnesly nějaký vlastnoručně vyrobený dáreček, zkrátka si tábor naplno užily.

Za tým organizátorů – o. Richard, Katka + Olga + Lenka

Tábor Dobrý Pastýř

Charismatická konference

KATOLICKÁ CHARISMATICKÁ KONFERENCE 2022 BRNO

Po dvouleté přestávce se ve dnech 6. – 10. července uskutečnila na Brněnském výstavišti v pavilonech F a V již čtrnáctá Katolická charismatická konference. Její motto bylo: „V Něm je náš pokoj...“ (Ef 2, 14-22). Během pěti konferenčních dní, kterých se zúčastnilo více než 6000 osob, se uskutečnilo 6 přednášek, modlitby chval, svědectví, divadelní představení pro děti i dospělé, adorace, mše sv., modlitba za usmíření, modlitba rozeslání aj. Přednášejícími byli: Pavol Strežo, PhLic. Kateřina Lachmanová, Th.D., P. ThLic. Josef Prokeš, P. Šebestián Smrčina, OFM, Ing. Bc. Pavla Petrášková, Milona von Habsburg aj. Hlavními celebranty bohoslužeb byli: P. Vojtěch Koukal, P. Pavel Šenkyřík, P. Bogdan Stępień, OSPPE, P. Vojtěch Kodet, Th.D., OCarm. a Mons. Ing. Mgr. Pavel Konzbul, Dr. Dalšími účinkujícími byli: Mgr. Michael Schmidt, Viřta Marčík, Jan Horák, Konferenční kapela CHAPELA a GedeON. Poslední dvě jmenovaná seskupení hudebně doprovázela např. modlitby chval, adorace či bohoslužby. V pavilonu V souběžně probíhala tzv. Dětská konference, která byla určena pro děti od 4 do 15 let. Další konference je naplánována na 5. – 9. července 2023.

Tomáš Surý

FATIMSKÁ POBOŽNOST

„Přemlouval jsi mě Hospodine, a dal jsem se přemluvit.“ (Jer 20, 7)

13. 7. k radostnému životu s Kristem nám žehnal a o modlitbu prosil P. Lukáš Gelnar.

Fatimská pobožnost

PĚŠÍ POUŤ NA SVATÝ HOSTÝN

Na Hostýnek jsem se těšila, tak jako vloni, ale chtěla jsem ho hlavně víc duchovně prožít. Ještě, než přišel den, kdy se mělo jít, začalo se všechno měnit. Hlavně můj tým, se kterým jsem měla jít se nějak vyměnil, brala jsem to tak, že Panna Maria to tak chce. Cesta byla o něco náročnější, protože sluníčko nám dávalo oprav-

du zabrat, ale bez oběti se poutě přece nechodí. V srdci jsem si nesla prosby, poděkování, osoby, kterým jsem slíbila, že je ponesu sebou k naší mamince. O to ta cesta byla lehčí, protože měla smysl a věřila jsem, že když to všechno předám Panně Marii, tak ona s tím pomůže.

Při mši svaté, která byla sloužena za nás poutníky, jsem děkovala, že jsme dobře došli, za to, že nás Maria podpírala, když jsme už několikrát opravdu nemohli. V očích se mi hromadily slzy, protože jsem byla moc vděčná za všechno, co od maminky dostávám.

Už dlouhou dobu mě bolí pravá ruka, a když podávám ruku při mši svaté, abychom si předali pozdrav pokoje, tak když má někdo silnější stisk, bolest se zvětší. Nikdy jsem to nijak neřešila a právě tady na Hostýně se mi bolest zase zvětšila. Když jsem si klekla, podívala se na sochu, která je nad svatostánkem a chtěla poprosit Marii, aby mi to uzdravila, ještě než jsem prosbu vyslovila, vnímala jsem slova: „Je to zánět a já ti ho uzdravím.“ Byl to nádherný zážitek, který jsem na Hostýně prožila a už teď vím, že Maria všechno o nás ví a chce nás uzdravit.

Maruška K.

Pěší pouť na Sv. Hostýn

MŠE SV. U KAPLIČKY SV. ANNY

„Ještě ve stáří budou přinášet užitek.“ (Žl 92, 15)

Dne 24. 7. se uskutečnila mše sv. u kaple sv. Anny. Otec Emil připomněl druhý Světový den prarodičů a seniorů, který vloni papež František vyhlásil na 4. neděli v červenci (t.j. na neděli v blízkosti památky prarodičů Pána Ježíše, Jáchyma a Anny).

Mše sv. u kaple sv. Anny

SKAUTI – Mladší tábor (Tučňáci z Madagaskaru)

PRÁZDNINOVÉ MINISTRANTSKÉ VÝLETY

Kopřivnice

Ve středu 20. 7. 2022 jsme se vydali s o. Richardem do Kopřivnice do technického muzea Tatra. Sraz byl na faře, vyjeli jsme dvěma auty. Cesta nám ubíhala a nálada nás neopouštěla, i když sluníčko svítilo velmi intenzivně.

Expozice automobilů Tatra byla velmi zajímavá. Mohli jsme spatřit různé druhy automobilů, zhlédnout interiéry vozů. Také jsme viděli síň slávy našeho nejúspěšnějšího jezdce za volantem Tatty. Karel Loprais byl šestinásobný vítěz Rally Dakar. Někteří z nás si zakoupili suvenýry, aby mohli vzpomínat na krásné zážitky.

V poledne jsme se všichni vydali na návštěvu Štramberka. Navštívili jsme válcovou věž zvanou Trúba, kde byl pěkný výhled na celý kraj. Po úžasném výhledu jsme si dali hranolky s kečupem, které byly vynikající. Také jsme mlsali štramberské uši.

Nakonec jsme navštívili Letiště Leoše Janáčka v Mošnově, kde jsme sledovali odlety letadel a společně si povídali.

Unavení, ale velmi spokojení jsme se kolem 17. hodiny vrátili domů.

Ministrant Matouš

Kopřivnice

Kunovice

Ve středu 3. 8. 2022 jsme se společně s o. Richardem zúčastnili již druhého výletu za tyto prázdniny. Navštívili jsme letecké muzeum v Kunovicích. V 8:02 hod. jsme vyjeli vlakem z Bylnice. Po příjezdu do Kunovic jsme šli přímo do muzea, kde jsme si prohlédli vrtulníky, tryskáče i letadlo, ve kterém letěl mimo jiné i prezident Václav Havel, Václav Klaus, hokejoví mistři světa z Nagana,... Po prohlídce jsme si zašli na oběd do restaurace. Po obědě jsme se vrátili zpět vlakem do Bylnice. Výlet se nám moc líbil a jsme rádi, že jsme si zpřijemnil prázdniny hezkými zážitky.

Ministrant Tomáš

Kunovice

Kopřivnice

K ZAMYŠLENÍ

JAK NÁS BŮH MĚNÍ

„Veškeré Písmo ... je dobré ... k výchově ve spravedlnosti...“

(2. Tim 3, 16)

Jeden ze způsobů, jakým nás Bůh mění, je pomocí svého Slova. „Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu.“ (2. Tim 3, 16-17) V jednom příběhu se vypráví o obráceném kanibalovi z Pacifických ostrovů, který seděl vedle velkého hrnce a četl si Bibli. Přišel k němu antropolog a zeptal se ho: „Co to děláte?“ Domorodec odpověděl: „Čtu si Bibli.“ Antropolog se mu vysmál a řekl: „Nevíte, že moderní a civilizovaný člověk už tuto knihu odmítá? Je to jen snůška lží. Neměl byste ztrácet čas jejím čtením.“ Kanibal si muže prohlédl od hlavy k patě a pomalu odvětil: „Sire, kdyby nebylo této knihy, byl byste v tom hrnci!“ Boží slovo změnilo jeho život i jeho chuť k jídlu. Jestli to se změnou svého života myslíš vážně, musíš jít do Bible. Potřebuješ ji číst, studovat, učit se ji nazpaměť, rozjímat nad ní, citovat ji a aplikovat. Možná si říkáš, že tvá víra je slabá. Čteš si pravidelně Bibli? Studuješ ji? Učíš se ji nazpaměť? Ne? Jak potom chceš, aby tvá víra rostla? V Bibli je napsáno: „*Víra je tedy ze slyšení zprávy a tou zprávou je slovo Kristovo*“ (Řím10, 17). Sečteno a podtrženo: Duch Boží používá Boží slovo k tomu, abychom se více podobali Božímu Synu.

Převzato z internetu

SVĚDECTVÍ

DROBNÉ GESTO

Když jsem šel jednou k řediteli, zahlédl jsem spolužáka ze své třídy, jak jde ze školy domů. Jmenoval se Kyle a vypadalo to, že si domů nese snad všechny učebnice. Pomyslel jsem si: „Proč si propána nese v pátek domů s sebou všechny učebnice? Asi to nemá v hlavě v pořádku.“

Pak jsem pokrčil rameny a šel jsem si po svém. Jenže jsem viděl, jak naproti Kyleovi běží skupina kluků. Vrazili do něj a rozsypali mu všechny knihy a ještě ho shodili do bláta. Brýle mu uletěly, viděl jsem, jak spadly do trávy o pár metrů dál. Podíval jsem se na něj a viděl jsem strašný smutek v jeho očích. Dojalo mě to. Šel jsem tedy k němu, zatímco on hledal brýle. Zhlédl jsem v jeho očích slzy. Sebral jsem brýle, podal jsem mu je a řekl: „Ti kluci jsou opravdu jako zvíř, měli by se naučit chovat.“ Kyle se na mě podíval a řekl jen: „Díky.“

Obličeje se mu rozsvítil širokým úsměvem, takovým úsměvem, který ukazuje opravdovou vděčnost. Pomohl jsem mu posbírat knihy a zeptal se ho, kde bydlí.

Zjistil jsem, že bydlí blízko mě, a tak jsem se ho ptal, jak je možné, že jsem ho ještě nikdy předtím nepotkal. Vysvětlil mi, že před tím chodil do jiné školy. Celou cestu jsme si spolu povídali a já jsem mu pomohl nést pár knih.

Připadal mi jako velmi milý a dobře vchovaný chlapec, tak jsem se ho zeptal, jestli by si se mnou a s mými kamarády nešel zahrát fotbal. Strávili jsme spolu celý víkend, a čím víc jsem Kylea poznával, tím víc se mně i mým kamarádům líbil.

Přišlo pondělí a Kyle se objevil se svým stohem učebnic. Zastavil jsem ho a povídám mu: „Kamaráde, to budeš mít pořádné svaly, jestli budeš každý den nosit tenhle stoh knih!“ Usmál se a polovinu knih mi podal.

V následujících čtyřech letech jsme se s Kylem skamarádili na život a na smrt. Jak jsme dorůstali, začali jsme pomýšlet na univerzitu. Z Kylea se měl stát lékař, kdežto já jsem se chtěl zabývat fotbalovými školami. Kyle byl premiantem naší třídy a já jsem si z něj vždycky utahoval, že je suchar. Musím přiznat, že jsem na něj někdy žárlil.

Kyle si měl připravit proslav při udělení diplomů. Byl jsem moc rád, že ne-

jsem na jeho místě a nemusím mluvit z pódia k lidem. Viděl jsem, že je z toho trochu nervózní. Tak jsem ho poplácal po rameni a řekl mu: „No tak, kamaráde, to s přehledem dáš!“ Podíval se na mě jedním z těch jeho vděčných pohledů a řekl: „Díky.“

Začal mluvit a hlas postupně nabyl na jistotě: „Při předávání diplomů bývá zvykem poděkovat všem, kteří nám v těchto tvrdých letech pomáhali. Rodičům, učitelům, trenérům, ale nejvíce ze všeho přátelům. Jsem tu proto, abych vám všem řekl, že být někomu přítelem je to nejkrásnější, co můžete dát.“

Nevěřicně jsem se na svého kamaráda díval, jak začal vyprávět o našem prvním setkání. Měl prý totiž v plánu tehdy o víkendu spáchat sebevraždu. Vyprávěl, jak si ve škole vyklidil skříňku, aby to po něm nemusela dělat maminka. Proto si toho dne nesl domů všechny učebnice.

Kyle se na mě upřeně podíval a maličko se usmál. „Zachránil mě přítel, který se na mě usmál.“ Mezi posluchači jsem slyšel vzrušený šum. Nejpopulárnější chlapec nám právě řekl o své nejslabší chvíli v životě. Viděl jsem jeho rodiče, jak na mě hledí s očima plnými slz a usmívají se tím samým úsměvem jako Kyle. Nikdy jsem nerozuměl hloubce tohoto úsměvu. Až do dneška.

Nikdy nepodceňujte moc svých skutků. Malým gestem můžete změnit život člověka k lepšímu i k horšímu.

Bruno Ferrero, Balzám pro duši

JMÉNO

Na lékařské fakultě jedné známé univerzity rozdal profesor anatomie při zkoušce studentům listy s otázkami. Jeden student, který se pečlivě připravil, psal pohotově odpovědi na všechny otázky, až dospěl k poslední. Otázka zněla: „Jaké je křestní jméno paní uklízečky?“

Student zodpověděl všechny otázky a místo pro odpověď na poslední otázku nechal prázdné.

Před odevzdáním práce se zeptal profesora, jestli se poslední otázka testu bude započítávat do konečného výsledku. „Samozřejmě!“ odpověděl profesor. „Ve svém povolání se budete setkávat s mnoha lidmi. Všichni jsou nějak důležití. Zaslouží si vaši pozornost a ještě malý úsměv nebo příjemný pozdrav.“

Student na profesorovu lekci nikdy nezapomněl. A také zjistil, že uklízečka se jmenuje Mariana.

Bruno Ferrero, Ptačí zpěv pro duši

Z HISTORIE

ROK 1985

Rok 1985 byl rokem jubilejním, kdy si křesťané v naší vlasti připomínali 1100 let od smrti sv. Metoděje. Dne 25. ledna zemřel po krátké nemoci náš kostelník pan Ignác Matějčík, který v brumovském chrámu Páně vykonával kostelnickou službu přes 50 let. „Pane Matějčík, děkujeme Vám za všechno, co jste pro nás a náš kostelíček vykonal upřímným a srdečným Pán Bůh zaplať,“ (z rozloučení ministranta Stanislava Strnada).

Hned po Velikonocích se začala opravovat vnější fasáda kostela, dávaly se měděné rýny a modřínové okenice do věže. Opravu si dělali farníci brigádnicky pod vedením p. Františka Křeka st. Některé výdaje při opravě: Dřevěné desky 3000Kč, fošny 2000Kč, cement, písek, vápno, práce od OPS Gottwaldov-9000Kč, písek, šterk – 3000Kč, další desky a cement – 3000Kč, nové okapové roury – materiál a montáž stály 121 544Kč. Projektová dokumentace hromosvodu – 3044Kč, novébleskosvody: demontáž starého, materiál a montáž novéhobleskosvodu stály 14 696Kč. Modřínové okenice do věže asi 3000Kč plus ostatní menší náklady, takže celková suma opravy dělá 160 000Kč. Kostel byl natřen rakouskou barvou Avenarius, kterou nám poslali a uhradili dobrodinci z Rakouska (asi 70 000 šilinků).

16. června bylo ve farnosti 1. svatě přijímání, při kterém poprvé přistoupi ke stolu Páně 77 dětí naší farnosti. V červenci byla na Velehradě hlavní pouť jubilejního Metodějova roku, které se zúčastnili jen někteří jednotliví naši farníci. Tři dny před svatováclavskými hody se dokončila oprava kostela, v sobotu ještě malíři dělali poslední nátěr omítky a po nich lešenáři během dne odstranili z celého kostela a věže lešení. Byl to obdivuhodný výkon. Hody se slavily neděli před sv. Václavem 22. září, kdy mše svaté byly jedná ráno 8.00 hod a druhá slavná odpoledne v 16.00 hod, při které koncebrovalo 7 kněží v naplněném kostele, kazatelem byl P. Vladimír Tomeček z Napajedel.

Z výroční zprávy farního úřadu: Pokřtěno bylo v naší farnosti za rok 1985 celkem 84 dětí, sezdáno 28 párů novomanželů, pohřbeno 54 farníků a svátost nemocných přijalo společně v kostele asi 100 farníků. Na sklonku roku patří díky všem známým a neznámým brigádníkům a dobrodincům našeho kostela, kéž jim Bůh odmění jejich oběti a provází je svým požehnáním, pomocí a ochranou.

SVATÝ HOSTÝN

Konečně 15. srpna 1891 byl chrám Nanebevzetí Panny Marie vysvěcen. Na slavnost přišlo asi sto tisíc poutníků. Svatému místu tím vystavalo nové nebezpečí. Ziskuchtivé podnikatele, dokonce až z Vídně, lákalo takové množství možných zákazníků. Chtěli využít okolí chrámu ke stavbě hospod, zábavních a rekreačních zařízení, ba i lanovky. Proto byl z volného společenství družstva v roce 1895 utvořen státem uznávaný spolek – Matice svatohostýnská. Ta zakoupila celou plochu vršku Hostýn a hned se pustila do práce na účelném vyřešení prostoru temene kopce k potřebám poutníků.

V roce 1897 přijel na Svatý Hostýn císař František Josef I., aby se i on poklonil Matce Boží a jejímu Dítěti. Položil základní kámen ke kapli sv. Kříže pod budoucí rozhlednou.

Kolem cesty ke chrámu byly postaveny kapličky s obrazy křížové cesty, ale brzy se ukázalo, že tato cesta nestačí. Zastavení jsou blízko sebe, poutní skupiny se tlačí jedna na druhou a vzájemně se ruší v modlitbách. Plány na novou křížovou cestu s motivy valašských a slováckých lidových staveb vypracoval architekt Dušan Jurkovič. Obrazy jednotlivých zastavení navrhl malíř Josef Köhler.

Vyprávění o Svatém Hostýně

SVATÍ

SV. JERONÝM (30. 9.)

„Neznalost Písma je neznalost Krista.“

Jeroným se narodil kolem r. 342 v Dalmacii. Rodiče byli zámožní, a když dospěl, byl otcem poslán na studie do Říma. Zde se s velikou horlivostí vrhl do studií a učinil veliké pokroky ve vědách, avšak ve víře upadal. Byl sice od rodičů zbožně vychován, také zpočátku chořoval o nedělích a svátcích ke hrobům apoštolů a mučedníků, aby se tam pomodlil, ale čím dál tím více zanedbával náboženství. Věda ho naplnila pýchou a stálý styk s pohanskými učenci a lehkomyšlnými studenty způsobil, že ztrácel zbožnost.

Jeroným sklouzl na cestu prostopášnosti. Nesetřval na ní však dlouho. Bůh nad ním bděl a nenechal ho zahynout v divém víru zkaženého pohanského života. Když dokončil studium, vydal se na cesty do západních evropských zemí. Zavítal také do Trevíru (město v Němec-

sv. Jeroným

ku), kde byla slavná škola. Zde získal více než vědu – obrátil se celým srdcem k Bohu a rozhodl se, že se odříkavým životem zasvětil Bohu a Církvi. Navštívil několik slavných poustevníků v Egyptě, od nichž se učil žít asketickým životem a poté se sám odebral na poušť Chalcis (poblíž Antiochie), aby tam činil pokání za své hříchy.

Jeroným žil na poušti nadmíru přísně. Živil se ruční prací a jedl jen chleba a pil vodu. Spával na holé zemi, ale přesto všechno byl pronásledován různými pokušeními. Na mysl mu přicházeli vzpomínky na světské rozkoše a jeho srdce hořelo touhou po hříšných radostech. Ale světec nepovoloval. Vrhla se s pláčem před kříž na zem a volal k Bohu o pomoc. A ještě jednoho prostředku užíval – začal znovu pilně studovat. Naučil se hebrejsky, později i aramejsky, a tak se stal schopným k velikému dílu, ke kterému ho Bůh povolal – přeložit Písmo svaté do latiny.

Rudolf Schikora, Naše světla

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Evangelizační úmysl:

Za zrušení trestu smrti. Modleme se za to, aby v zákonech všech zemí světa byl zrušen trest smrti, který poškozují nedotknutelnost a důstojnost osoby.

Národní úmysl:

Za synodní proces. Modleme se za místní církve evropského kontinentu, aby v rámci synodního procesu naslouchaly Duchu pravdy a pokoje.

Z LITURGIE

4. 9. 2022 23. neděle v mezidobí

„Kdo se nezřekne všeho, co má, nemůže být mým učedníkem.“

1. čtení: Mdr 9,13-18

2. čtení: Flm 9b-10.12-17

Evangelium: Lk 14,25-33

Ježíše cestou doprovázely velké zástupy. Obrátil se k nim a řekl: „Když někdo přichází ke mně a neklade svého otce, svou matku, ženu, děti, bratry a sestry - ano i sám sebe až na druhé místo, nemůže být mým učedníkem. Kdo nenese svůj kříž a nejde za mnou, nemůže být mým učedníkem. Když někdo z vás chce stavět věž, nesedne si napřed a nespočítá náklady, jestli má dost na dokončení stavby? Kdyby totiž položil základy a nestačil ji dokončit, vysmáli by se mu všichni, kdo by to viděli, a říkali by: Tenhle člověk se pustil do stavby, ale nemohl ji dokončit. Nebo když má některý král vytáhnout proti jinému králi, aby s ním vedl válku, nesedne si napřed a neuvažuje, jestli se může s deseti tisíci vojáky utkat s tím, kdo proti němu táhne s dvaceti tisíci? Jestliže na to nestačí, vyšle posly, dokud je ten druhý král ještě daleko, a žádá o podmínky míru. Tak ani žádný z vás, kdo se nezřekne všeho, co má, nemůže být mým učedníkem.“

Ozvěna slova:

V zástupu, který šel za Ježíšem, se nacházela pestrobarevná společnost. Od okukujících, přes chvilkové nadšence a váhající, až po ty, kteří „opustili vše a šli za ním“. V pronásledování však vydrželi jen ti poslední. I dnes je kolem Ježíše pestrobarevná společnost – přibližující se, fandové, příznivci, bázlivci, učedníci. Jen ti poslední však jdou za Ježíšem. Jsou to ti, kteří se od něj chtějí něco naučit a naučí se. Neboť právě o tohle jde Ježíši nejvíc. Kdo to myslí s křesťanstvím vážně, je ochoten uvěřit i nejneuvěřitelnějším věcem, neboť poznal v Ježíši Mistra a Pána svého života a chce se od něj učit. Tvrdost dnešní doby má tu výhodu, že nakonec donutí každého, aby prozradil, zda-li chce být Ježíšovým učedníkem, tedy pořádným křesťanem, nebo ne. Pokud ano, musí ukázat, co je ochoten ztratit. Jestliže se v první řadě nerozloučí se svým „já“, rozloučí se s Ježíšem. Je tedy křesťanství lehké nebo těžké? Mají nekřesťané snazší život než křesťané, nebo ne? Někteří považují křesťanství za jedinečnou pomoc k lepšímu a snadnějšímu životu. Jiní křesťané tvrdí, že to máme těžší než ostatní lidé. Musíme zachovávat příkázání, žít dobře, pomá-

hat druhým, odpouštět a milovat nepřátele a ty, kdo nám ublížili. Jak to tedy je? Křesťanství je těžké i lehké, ale vždy je náročné. Náročnost je skryta v uvědomování si a uskutečňování toho, co je prvořadé. Pro skutečného křesťana je vždy na prvním místě Kristus, poněvadž on je vstupní branou ke všemu dobrému a správnému. Pokud má člověk na prvním místě Ježíše, pak se jeho život odehrává v Ježíšově stylu. A to opravdový život. Nic napůl. Ten, kdo jde za Ježíšem, si může dovolit mnohé ztrácet, protože ve chvílích ztracení, „každodenního umírání“ svému já a všemu pomíjivému se podobá Ježíši a zcela se s ním ztotožňuje. Je to tvrdá řeč? Možná. Ale bylo by škoda uniknout. Když chci být křesťanem, musím si uvědomit, co to obnáší a potom toto všechno přijmout a pokusit se realizovat. Ježíš nám nenabízí jen útěchu ani jen těžkosti. Nabízí životní cestu, kterou je ON SÁM. Tato cesta je jako drahocenná perla a ať je více či méně náročné ji získat, bylo by škoda nepokusit se pro její získání udělat co nejvíc.

INSPIRACE K ČETBĚ

MARIINO SRDCE ZVÍTĚZÍ

Autor: Mirjana Soldo

Mirjana Soldo (roz. Dragičević) se narodila 18. března 1965 v Sarajevu, hlavním městě Bosny a Hercegoviny, ještě v době socialistické Jugoslávie. Na prázdniny jezdila za příbuznými do zapadlé horské vesnice Medžugorje. Bylo jí teprve šestnáct, když spolu s pěti dalšími dětmi spatřila tajemnou Paní (Gospu): ta je pak začala duchovně formovat a prostřednictvím svých poselství oslovovat i věřící daleko za hranicemi této malé farnosti. Není divu, že následné události dětem dramaticky změnilы život, že s mimořádnou milostí přišly i mimořádné zkoušky a utrpení. Mirjana vypráví, jak vše začalo a co to způsobilo v nich samých i v jejich okolí; jak musela čelit nedůvěře svých blízkých, výslechům a zastrašování ze strany policie, církevním komisím i vyšetřením na psychiatrii..., nemluvě o tlaku novinářů nebo každodenním návalu poutníků a různých zvědavců. Z její autobiografie se dozvíme mnohé o životě v tehdejší Jugoslávii.

BLAHOPŘÁNÍ

Milí oslavenci - nechejte stranou starosti a věnujte se jen radosti. Ať vás láska stále hřeje a štěstí se na vás směje. Zdraví, úspěch chceme vám přát, aby vás měl každý rád!

Fm

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

• Sportovec chytí zlatou rybku a ta povídá: „Když mě pustíš, splním ti jedno přání.“ Sportovec dlouze přemýšlí a pak řekne: „Tak já bych prosil nové lyže.“

„Prosím?“ vyvalí oči rybka. „To jsi takový sobec? Na světě je tolik bídy, africké děti nemají co jíst, tolik lidí trpí nemocemi, ... A ty si přeješ lyže? Nezapomeň, že jsem zlatá rybka a můžu splnit opravdu cokoliv.“

Sportovec se zastydí a připustí: „To je pravda. Tak tedy lyže pro všechny!“

MŠE SV. V SIDONII

- 3. 9. Za Aloise Varčeka
- 10. 9. Za Marii a Františka Mišákovy a dceru Zdenku
- 17. 9. Za rodiče Kolínkovy a Bieľikovy
- 24. 9. Poděkování za 50 let společného života

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC ZÁŘÍ 2022

1.	ČT	18.00	Za děti, mládež a učitele, s prosbou o dary Ducha Svatého
2.	PÁ	7.30 18.00	Za nemocné Za + Marii Strnadovou (1.výročí), + manžela, + syna Ivana a živou rodinu
3.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
4.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Romana Macků, + bratra, jejich + rodiče, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + Rostislava Řeháka, Boží požehnání pro živou rodinu Dobiškovu a Řehákovu Za farníky
5.	PO	7.30	
6.	ÚT	18.00	Za + Karla Charváta, + Annu Gregorovou a jejich děti
7.	ST	18.00	Za + Aloise Strnku, + rodiče Fojtíkovy, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
8.	ČT	18.00	Za + rodiče Fojtíkovy, 2 + děti, + zetě, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
9.	PÁ	18.00	Za + Ladislava a Aloisii Beňovy, duše v očištění, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
10.	SO	7.30	Za živé a + spolužáky z ročníku 1981 a 1982
11.	NE	7.30 9.00 10.30	Za živé a + Marie z farnosti Za + manžela Jana Častulíka, dvoje + rodiče, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
12.	PO	7.30	Za + Emílii a Vojtěcha Miklasovy, + Marii a Josefa Šantovy, + rodiče a za živou rodinu
13.	ÚT	16.00	Za + Josefa Nováka, + vnuka, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
14.	ST	18.00	Za + manžela Oldřicha Louckého (1.výročí), + dceru Martinu, + zetě Vladimíra, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
15.	ČT	18.00	Za + Františku a Jarolíma Solařovy a Boží požehnání pro živou rodinu
16.	PÁ	18.00	Za živé a + Ludmily z farnosti
17.	SO	7.30	Za + Annu a Ladislava Lysákovy, + rodiče Lysákovy a Rezkovy, 8 + sourozenců, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
18.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + manžela Aloise Valčíka, + syna, + rodiče Valčíkovy, duše v očištění, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu za dožití 80 let a 60 let života, za přijatá dobrodiní a ochranu, + manžela Jaroslava a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
19.	PO	7.30	Za + syna Vojtěcha Marka, + rodiče Vaňkovy, Markovy, + sourozence, duše v očištění, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
20.	ÚT	18.00	Za + Josefa Lukaščíka, + rodiče, dceru, zetě, + prababičku, + rodiče Novákovy a Boží požehnání pro živou rodinu
21.	ST	18.00	Za + rodiče Strnkovy, Matušů, na poděkování za 70 let Jana Strnky, s prosbou o Boží pomoc a ochranu do dalších let pro živou rodinu
22.	ČT	18.00	Za + manžela Františka Dorňáka, duše v očištění, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu
23.	PÁ	18.00	Za + Bohumila a Ludmilu Vilímkovy, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
24.	SO	7.30	Za + rodiče Bohumila a Jaroslava Měřičkovy, jejich 3 + děti, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
25.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Boženu a Jana Svobodovy, 7 + sourozenců, + rodiče Svobodovy a Lysákovy, duše v očištění, za dar zdraví a Boží požehnání pro celou živou rodinu Za + rodiče Lysákovy, Kolínkovy, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za farníky
26.	PO	7.30	
27.	ÚT	18.00	Na poděkování za všechny přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Esteřákovu a Skálovu, s prosbou o Boží požehnání pro živou rodinu
28.	ST	7.30 10.00	Za farnost a dobrodince farnosti Za živé a + Václavy z farnosti
29.	ČT	18.00	Za + rodiče Vránovy, Brhlovy, Bůbelovy, jejich + rodiče, sourozence z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
30.	PÁ	18.00	Za + Václava Nováka, jeho + manželku Annu, + zetě Petra, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio